

ЛЬВІВСЬКИЙ НАУКОВИЙ ФОРУМ

МАТЕРІАЛИ

У МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ НАУКИ ТА ОСВІТИ

30-31 травня 2022 року

ЛЬВІВСЬКИЙ НАУКОВИЙ ФОРУМ

**МАТЕРІАЛИ
V МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ НАУКИ ТА ОСВІТИ

30-31 травня 2022 року

**Львів
2022**

УДК 005
ББК 94.3(0)

Теоретичні та практичні аспекти розвитку науки та освіти: V матеріали Міжнародної науково-практичної конференції м. Львів, 30-31 травня 2022 року. – Львів : Львівський науковий форум, 2022. – 73 с.

У даному збірнику представлені тези доповідей учасників V Міжнародної науково-практичної конференції «Теоретичні та практичні аспекти розвитку науки та освіти», організованої Львівським науковим форумом. Висвітлюються теоретичні та практичні аспекти розвитку науки та освіти на сучасному етапі становлення, розглядаються сучасні наукові дискусії різних наукових напрямів.

Збірник призначений для студентів, здобувачів наукових ступенів, науковців та практиків.

Всі матеріали представлені в авторській редакції. За повноту та цілісність яких автори безпосередньо несуть відповідальність.

*Кундеус Оксана Миколаївна, кандидат
політичних наук, доцент кафедри політології і соціології Рівненський
державний гуманітарний університет*

ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ ВІДНОСИН ВЕЛИКОБРИТАНІЇ З ЄС

Європейський союз – економічне і політичне об'єднання 27 європейських держав, націлене на їх регіональну інтеграцію. Юридично цей союз був закріплений Маастрихтським договором, набрав чинності 1 листопада 1993 року, на засадах Європейських Співтовариств. ЄС об'єднує п'ятсот мільйонів жителів.

Завдяки, стандартизованій системі законів, що діє у всіх країнах Союзу, був сформований загальний ринок, що дає гарантію вільного пересування людей, товарів, капіталу і послуг, що включає скасування паспортного контролю в межах Шенгенської зони, в яку входять як країни-члени, так і інші європейські держави [1].

Ідеї об'єднання всіх європейців в Європейський союз стали з'являтися в післявоєнний період. Розглянемо більш детально стадії зародження Європейського Союзу.

Перша стадія (з 1951-1959 рік). Перший крок був зроблений в 1951 році – Бельгія, Західна Німеччина, Нідерланди, Люксембург, Франція, Італія підписали договір про заснування Європейського об'єднання вугілля і сталі, метою якого стало об'єднання європейських ресурсів з виробництва сталі і вугілля, в силу даний договір вступив з липня 1952 року (в 2002 році припинив своє існування).

Спочатку Великобританія відмовилася приєднатися до спільноти, тому що вважала, що у неї немає торгових і економічних перспектив. У той час британська влада і ділові кола розраховували на розширення зв'язків зі Сполученими Штатами і членами Британської Співдружності [2, с. 65].

Друга стадія (з 1960 – 1969 рік). У цей період відбулося зростання економіки, якому сприяв той факт, що країни Євросоюзу скасували мита, для вигідної торгівлі один з одним. Вони також домовилися про спільний контроль над харчовим виробництвом.

У 1960 році на противагу Європейському економічному співтовариству з ініціативи Великобританії була створена Європейська асоціація вільної торгівлі

(ЄАВТ). У неї входять: Австрія, Великобританія, Данія, Норвегія, Португалія, Швейцарія та Швеція.

У 1962 і 1967 роках Великобританія подавала заяви про прийом до ЄЕС, але їй перешкодила Франція. Головним противником вступу Великобританії в ЄЕС був президент Франції Шарль де Голль, який вважав, що в силу своїх особливих зв'язків з США Великобританія буде грати в організації негативну роль, підриваючи її єдність і самостійність у відносинах з США. Тільки після відставки Шарля де Голля, з поста президента, в 1969 році, почалися переговори про вступ Великобританії в Європейське економічне співтовариство [3, с. 16].

Третя стадія (з 1973 – 2020). З 1 січня 1973 року Сполучене Королівство стає членом Європейського Економічного Співтовариства.

Розвиток і перетворення цих Європейських Спільнот в сучасний Європейський Союз відбулося, по-перше, шляхом передачі зростаючого числа функцій управління на наднаціональний рівень і, по-друге, за рахунок збільшення числа учасників інтеграції.

З перших років перебування в Європейському економічному співтоваристві Великобританія прагнула зберегти максимально можливу самостійність у значущих економічних і політичних питаннях. Зокрема, країна не приєдналася до найважливіших інтеграційних проєктів: Шенгенська угода про скасування візового контролю на загальних кордонах (1995 року); введення єдиної європейської валюти – євро (1999 року).

Сучасний дослідник Л. Бабинена у своїй роботі «Дилеми Британії: пошук шляхів розвитку» детально розглянула особливість британського положення і прийшла до логічного висновку, що Великобританія, не будучи членом євросони, контролювала основні потоки євро і більшість угод з європейською валютою, за рахунок свого світового фінансового центру – лондонського Сіті. Великобританія закріпила свій особливий статус в самому останньому Основоположному документі Європейського Союзу – в Лісабонському договорі.

Даний договір зберігав суверенні повноваження з багатьох напрямків політики країни і право накладання вето в таких областях, як оборона і зовнішня політика, а передбачав внесення змін до договору ЄС та інші основоположні договори

Союзу. Але Британії вдалося знайти підхід до участі у формуванні простору безпеки, законності та правопорядку, отримавши велику кількість винятків з Амстердамського та Лісабонського договорів [4].

Британська зовнішня політика щодо ЄС протягом тривалого періоду часу визнавалася як одна з значущих, але не життєво важливих. Протягом всієї участі в інтеграційному об'єднанні Британія в цілому розділяла європейську ідею, але не завжди була згодна з тим, як ця ідея втілюється на практиці.

Переваги, які отримало Сполучене Королівство після вступу до Євросоюзу:

1. Економічне зростання. У 2013 році економіка Королівства вперше з 1965 року обігнала середній показник по ЄС. Будучи другою за величиною економічною силою в Європі, за останні чотири роки Великобританія створила більше робочих місць, ніж інші члени Євросоюзу, також здійснювала 60% фінансового експорту ЄС [5].
2. Торгівля. Налагодження торговельно-економічного співробітництва з країнами-членами Євросоюзу.
3. Загальний ринок. Політика Маргарет Тетчер в середині 80-х років поєднується з ідеями єдиного ринку і відсутністю торгових бар'єрів в ЄС.

Угода, підписана в 1986 році єдиним європейським актом (ЕЕА), яке створило основу для реалізації ідеї «спільного ринку» з 1992 року.

У Великобританії неодноразово виникали розбіжності з партнерами по Євросоюзу. Вони підігрівалися наявністю в Сполученому Королівстві Великобританії впливових політичних і громадських сил, які виступали проти участі країни в організації на тій підставі, що це обмежує національний суверенітет і пов'язано з додатковими фінансовими витратами.

Основними явними причинами протиріч між Лондоном і Брюсселем є:

1. Державний бюджет несе більше втрати від фінансування Європейського Союзу. За підрахунками на 2013 рік витрати склали 14 млрд євро. Ці гроші могли б піти на поліпшення охорони здоров'я та освіти.
2. Імміграція. Великий потім мігрантів з країн-членів ЄС. Зі слів лідера Партії незалежності Сполученого Королівства Найджела Фараджа: «контролювати міграцію, будучи членом ЄС, неможливо, а потік мігрантів позбавляє британців

робочих місць, знижує їх зарплати, підвищує рівень злочинності і загрозу тероризму».

3. Торгівля. Також через членство з Євросоюзом Лондон обмежений у зовнішній торгівлі. Вихід з ЄС посприяє торгівлі з іншими країнами, крім Європи.

4. Високий рівень безробіття. Формується під впливом великого потоку мігрантів з країн-членів Європейського Союзу.

Починаючи з 2011 року по 2013 рік проводилися голосування з приводу проведення референдуму про вихід Лондона з Євросоюзу. Але все було безуспішно, більшість голосувала проти.

У січні 2013 року прем'єр-міністр Девід Кемерон у своїй програмній промові оголосив, що Британія може провести референдум з питання виходу з Європейського Союзу в кінці нинішнього десятиліття, якщо на виборах 2015 року очолювана ним Консервативна партія здобуде перемогу.

Партія Девіда Кемерона здобула перемогу на виборах в 2015 році. Так 10 листопада 2015 року прем'єр-міністр Сполученого Королівства оголосив про офіційний початок кампанії за зміну умов членства Великобританії в Європейському Союзі.

23 червня 2016 року у Великій Британії відбувся референдум з питання виходу країни з ЄС, ініційований прем'єр-міністром. За офіційними даними, за вихід з ЄС проголосували 51,9% виборців із явкою більш ніж 72%. Усього в референдумі взяли участь понад 33,5 млн осіб [6].

Після оголошення результатів проведеного референдуму прем'єр-міністр Девід Кемерон подав у відставку. Головою уряду стає Тереза Мей. Вона і почала політику виходу Лондона з Євросоюзу.

Таким чином, можна відмітити те, що вихід Великобританії з ЄС приніс глобальні зміни в сучасному світі. Залишивши Євросоюз, Великобританія стала сильним гравцем на світовій арені, центром нового цивілізаційного розвитку, її вплив здатний поширяться на весь світ, Євросоюз вже не обмежує можливості Сполученого Королівства.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Европейский союз (The European Union), 2014, URL: https://economic-definition.com/Europe/Evropeyskiy_soyuz_The_European_Union_eto.html
2. Перегрудов С.П. Маргарэт Тэтчер. // Вопросы истории. 1988. №10. С.65-74.
3. Wall S., A Stranger in Europe: Britain and the EU from Thatcher to Blair, с. 16.
4. Бабынина Л.О. Значение Brexit для Европейского Союза // Современная Европа. URL: <http://istina.msu.ru/publications/article/40757244>
5. Пудовкин Е. Европейское направление внешней политики Великобритании URL: <https://en.exrus.eu/object-id5755cb16ae2015777f8b4719>
6. Британці проголосували за вихід із Євросоюзу URL: https://lb.ua/world/2016/06/24/338585_britantsi_progolosovali_vihod.html